

„Geeft gij hun maar te eten”

Handelingen 5,34-42

Psalm: 27 (26)

Evangelie volgens Johannes 6,1-15

In het evangelie van vandaag horen wij hoe Jezus een grote menigte te eten gaf tot ze verzadigd waren. De mensen volgden Jezus overal naartoe omdat Hij wonderen kon doen en velen waren genezen. *“De menigte volgde Hem omdat zij de tekenen zagen die Hij aan de zieken deed.”* Het is vanzelfsprekend dat de mensen Jezus aanvankelijk volgden om zijn genezende krachten, met een zekere praktische interesse om zelf genezen te worden of een van hun zieke familieleden, of uit nieuwsgierigheid om een wonder te zien.

Misschien herkennen we ook iets van onszelf in deze eerste aanzet om Jezus te volgen, en wellicht hebben wij deze houding nog steeds af en toe. Ieder van ons komt bij Hem aanvankelijk met zijn eigen zorgen en vragen, met onze eigen verlangens, die overigens helemaal legitiem zijn.

Vandaag zijn wij dus allemaal op deze eenzame berg met Hem en Hij ziet dat wij soms radeloos zijn, dat wij het soms niet meer weten. Hij ziet dat wij honger hebben naar een woord van Hem in deze tijd en Hij blijft niet afstandelijk en onverschillig: *“Hij voelde medelijden met hen want zij waren als schapen zonder herder.”* (Mc 6,34) *“Ik heb medelijden met al deze mensen...en ik wil hen niet laten gaan zonder dat zij eerst gegeten hebben.”* (Mt.15,32)

Jezus wilde de menigte te eten geven maar dat wilde Hij niet doen zonder zijn leerlingen. De leerlingen moesten nog leren dat Hij in overvloed voorziet en dat, ook als ze bijna niets hebben om de mensen voor te zetten, Hij ervoor zal zorgen dat dat weinige wat ze hebben (vijf broden en twee vissen) genoeg zal zijn om de menigte te verzadigen en er zal nog overblijven.

“Geeft gij hun maar te eten.” De leerlingen schrokken van die opdracht en gaven ten antwoord: *“Wij hebben maar vijf broden en twee vissen.”* *“Stuur de mensen weg; dan kunnen ze naar de dorpen in de omtrek gaan om daar onderdak en voedsel te vinden.”*

Ik herken deze paniek bij de leerlingen en misschien u ook. Er zijn bepaalde momenten in mijn leven en in mijn roepingsgeschiedenis geweest waarop ik ook gedacht heb: Ik kan dit niet aan, dit is te veel gevraagd van me, ik heb niet genoeg voor mezelf en voor de anderen, wat moet ik de mensen geven als ik zelf niets heb?

Misschien hebt u dit ook gedacht in deze coronatijd na zoveel dagen opgesloten en op de momenten waarop wij onze grenzen ervaren. Hoe moet ik dit redden met de kinderen thuis en wat gebeurt er in mei als ze naar school moeten? Misschien staat uw baan op de tocht door de coronacrisis en vraagt u uzelf af: hoe moet ik verder? Hoe zal ik kunnen voorzien voor mijn gezin?

Het woord van Jezus aan zijn leerlingen vandaag is ook voor jou en voor mij: *“Geeft gij hun maar te eten”* Dit wilt zeggen: God zal ons te eten geven. Wij hoeven alleen maar mee te werken met zijn Voorzienigheid. Hij zal doen dat dat weinig wat wij hebben genoeg zal zijn om onszelf en iedereen te verzadigen. Hij zal overvloedig voorzien opdat ook wij kunnen zeggen: *“Dit is stellig te profheet die in de wereld moet komen”*. Amen